

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. No 654-04-245
Дата 21 / 09 2016 г.

М

16 57

**ЧРЕЗ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
43-то НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

**ДО
Г-Н ДИМИТЪР ЛАЗАРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ЗА КОНТРОЛ НАД СЛУЖБИТЕ
ЗА СИГУРНОСТ, ПРИЛАГАНЕТО И
ИЗПОЛЗВАНЕТО НА СПЕЦИАЛНИ
РАЗУЗНАВАТЕЛНИ СРЕДСТВА И
ДОСТЪПА ДО ДАННИТЕ ПО
ЗАКОНА ЗА ЕЛЕКТРОННИТЕ
СЪОБЩЕНИЯ**

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 80, ал. 1 от ПОДНС внасяме предложения за изменения и допълнения на проекта на Закон за противодействие на тероризма, № 602-01-42/7.07.2016 г., приет на първо гласуване на 28 юли 2016 г., както следва:

1. В глава първа се създава нов чл. 3:

„Чл. 3. За неуредените с този закон случаи се прилага Законът за защита при бедствия.“

2. Член 7 се изменя така:

„Чл. 7. (1) Въоръжените сили на Република България участват в противодействието на тероризма и в преодоляване на последиците от тероризъм в съответствие с плановете за противодействие на тероризма и този закон.

(2) Военнослужещите от въоръжените сили имат право, при условията и по реда на този закон, да извършват проверки за установяване на самоличността на лица, да задържат лица, да извършват обиск, да проверяват лични вещи и превозни средства, да извършват проверки в помещения без съгласието на собственика или обитателя или в тяхно отсъствие, да използват физическа сила и помощни средства, да използват оръжие.

(3) Правомощията по ал. 2 могат да се упражняват от военнослужещи от въоръжените сили, преминали обучение.

(4) Министърът на отбраната определя правила за използване на сила и оръжие при изпълнението на задачите по ал. 1 по предложение на началника на отбраната.“

3. Създават се нови чл. 8-13, а досегашните членове се преномерират:

„Чл. 8. (1) Военнослужещите от въоръжените сили имат право да извършват проверки за установяване самоличността на лице:

а) за което има данни, че е свързано с подготовката или извършването на терористичен акт;

б) на контролен пункт.

(2) Установяването на самоличността се извършва чрез представяне на документ за самоличност на лицето, сведения на граждани с установена самоличност, които познават лицето, или по друг начин, годен за събиране на достоверни данни.

Чл. 9. (1) Военнослужещите от въоръжените сили имат право да задържат лице до пристигане на органите на Министерството на вътрешните работи:

а) за което има данни, че е свързано с подготовката или извършването на терористичен акт;

б) което след надлежно предупреждение съзнателно пречи на държавен орган да изпълни задължението си по служба;

в) което с поведението си нарушава обществения ред или излага живота си или живота на други лица на явна опасност;

г) при невъзможност да се установи самоличността му по реда на чл. 8, ал. 2.

(2) При упражняване на правомощието по ал. 1, военнослужещите от въоръжените сили незабавно уведомяват органите на Министерството на вътрешните работи и им предават лицето в момента на пристигането им.

(3) При предаване на задържаното лице се съставя протокол в два екземпляра за приемащия и предаващия, който съдържа:

1. дата, час и място на съставяне на протокола;

2. собствено, бащино и фамилно име, и длъжност на съставителя и на органа на Министерството на вътрешните работи, приемащ задържаното лице;

3. дата, час и място на задържането;

4. описание на обстоятелствата, при които е било задържано лицето;

5. данни за самоличността на задържаното лице (в случай че са установени): собственото, бащино и фамилното име, единен граждански номер, постоянен или настоящ адрес, а за чужденците - имена на кирилица или на латиница, гражданство, дата на раждане, адрес, лична карта/паспорт;

6. обясненията или възраженията на задържаното лице, ако е направило такива;

7. собствено, бащино и фамилно име на свидетелите (ако има такива), ЕГН, постоянен или настоящ адрес и техните писмени показания;

8. опис на вещите на задържаното лице;

9. подписите на органите по т. 1.

(4) Преди предаването на лицето и съставянето на протокола, по преценка на полицейските органи или по искане на задържаното лице се извършва медицински преглед.

Чл. 10. (1) Военнослужещите от въоръжените сили имат право да извършват личен обиск, да проверяват личните вещи, багаж, както и да извършват проверка на превозни средства, кораби, въздухоплавателни средства, контейнери и на вещите, превозвани в тях на:

1. задържано лице по чл. 9;

2. лице, за което съществуват данни, че носи опасни или забранени за притежаване предмети, или че у него се намират вещи, които са свързани с подготовката или извършването на терористичния акт.

(2) Личен обиск може да се извърши само от лице, което принадлежи към пола на обисквания.

(3) За всички случаи на извършен личен обиск или на проверка по ал. 1 се съставя протокол.

(4) В протокола се отразяват:

а) датата, час и мястото на обиска или проверката;

б) собствено, бащино и фамилно име, и длъжност на съставителя, извършил обиска или проверката;

в) данни за самоличността на обискваното лице; вещите, които са проверени, описани по вид, състояние и място, където са намерени; при проверка на превозни средства се посочват регистрационен номер, марка, модел и други идентификационни данни;

д) данните за самоличността на свидетеля и на съответното лице, чийто вещи или превозни средства са обект на проверката.

е) подписи на съставителя, свидетеля и на съответното лице, на което се предоставя екземпляр от него.

Чл. 11. (1) Военнослужещите от въоръжените сили имат право да извършват проверки в помещения без съгласието на собственика или обитателя или в тяхно отсъствие само когато:

1. следва да се предотврати непосредствено предстоящ или започнал терористичен акт;

2. са налице данни, че в помещението се укрива лице, свързано с подготовката или извършването на терористичен акт;

3. е необходимо оказване на неотложна помощ на лица, чийто живот, здраве или лична свобода се намира в опасност или са налице други случаи на крайна необходимост.

(2) За всички случаи на извършени проверки по ал. 1 се съставя протокол.

(3) В протокола се отразяват:

а) датата, час и мястото на проверката;

б) собствено, бащино и фамилно име, и длъжност на съставителя, извършил проверката;

в) данни за самоличността на свидетеля и на собственика или обитателя на помещението (в случай че са установени);

д) описание на обстоятелствата, обект на проверката.

е) подписи на съставителя, свидетеля и на съответното лице, собственик или обитател на помещението, на което се предоставя екземпляр от него.

Чл. 12. (1) Военнослужещите от въоръжените сили имат право да използват физическа сила и помощни средства само когато това е абсолютно необходимо при:

1. противодействие или отказ да се изпълни законно разпореждане;

2. задържане на лице в случаите предвидени в този закон, което не се подчинява или оказва съпротива на полицейски орган;

3. при опит на лице да избяга, да посегне на своя живот или на живота и здравето на други лица;

4. оказване съдействие на други държавни органи или длъжностни лица, на които противозаконно се пречи да изпълняват задълженията си;

5. нападения срещу граждани и органи;

6. освобождаване на заложници;

7. нападения на сгради, помещения, съоръжения и транспортни средства;

9. вземане на мерки за осигуряване на лична безопасност при задържане на лице.

(2) Помощни средства са: белезници, каучукови, пластмасови, щурмови, електрошокови палки и прибори; химически вещества, утвърдени от министъра на здравеопазването; служебни кучета; халосни патрони, патрони с гумени, пластмасови и шокови куршуми; устройства за принудително спиране на превозни средства; устройства за отваряне на помещения, светлинни и звукови устройства с отвличащо въздействие; бронирани машини.

(3) При използването на физическа сила и помощни средства военнослужещите са длъжни по възможност да пазят здравето и да вземат всички мерки за опазване живота на лицата, срещу които са насочени.

(4) В случаите по ал. 1 военнослужещите използват само абсолютно необходимата сила.

(5) При използването на физическа сила и помощни средства военнослужещите вземат всички мерки за опазване живота и здравето на лицата, срещу които са насочени.

(6) Използването на физическа сила и помощни средства се преустановява незабавно след постигане на законната му цел.

Чл. 13. (1) Военнослужещите от въоръжените сили като крайна мярка имат право да използват служебно оръжие и бойни средства:

1. при въоръжено нападение или заплаха с огнестрелно оръжие;

2. при освобождаване на заложници и отвлечени лица;

3. при неизбежна отбрана;

4. след предупреждение при задържане на лице, извършващо или извършило терористичен акт, ако то оказва съпротива или се опитва да избяга;

5. след предупреждение за предотвратяване бягство на лице, задържано по съответния ред за извършен терористичен акт.

(2) При използване на оръжие военнослужещите са длъжни по възможност да пазят живота на лицето, срещу което е насочено, и да не застрашават живота и здравето на други лица.“

4. В чл. 18, ал. 5 се създава изречени второ: „Този орган незабавно връчва заповедта на лицето, спрямо което е взета мярката.“

5. Член 19 се изменя така:

„Чл. 19. (1) Заповедите по чл. 18, ал. 1 подлежат на незабавно изпълнение и могат да се обжалват пред Върховния административен съд.

(2) Жалбата се подава чрез органа, който я е издал, в 7-дневен срок от получаване заповедта.

(3) Жалбата срещу заповед по ал. 1 не спира изпълнението ѝ.

(4) Съдията-докладчик насрочва делото в срок до 14 дни от постъпване на жалбата в съда.

(5) Съдът разглежда делото в състав от трима съдии в открито заседание с участието на лицето, спрямо което е взета мярка, и на органа, издал заповедта. Явяването на лицето се осигурява от органа, издал заповедта. Делото се разглежда в отсъствие на лицето, ако заяви, че не желае да се яви.

(6) Съдът проверява редовността и допустимостта на жалбата. Когато бъде констатирана нередовност, съдът дава възможност на страната за отстраняването ѝ в съдебното заседание.

(7) Когато нередовността не бъде отстранена или жалбата е недопустима, съдът прекратява делото с определение, което е окончателно.

(8) Отговор по жалбата и доказателства могат да се представят в съдебното заседание.

(9) Съдът се произнася незабавно с решение, което е окончателно.

(10) За неуредените в ал. 1 - 9 въпроси се прилагат разпоредбите на Административнопроцесуалния кодекс.“

6. Член 21 се изменя така:

„Чл. 21. (1) Органът, издал заповедта за прилагане на превантивната мярка, се произнася писмено и мотивирано в срок 24 часа по искане на лицето за:

1. разрешение по чл. 17, ал. 1, т. 1-5;

2. отмяна на мярката.

(2) Отказът по ал. 1, т. 1 подлежи на обжалване в 3-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд. Съдът незабавно разглежда жалбата в 3-членен състав в закрито заседание и се произнася с определение.

(3) Отказът по ал. 1, т. 2 подлежи на обжалване по реда на чл. 19.

(4) Когато съдът потвърди отказа за даване на разрешение, ново искане може да се прави само при промяна в обстоятелствата.

(5) Когато съдът потвърди отказа за отмяна на мярката, ново искане в 3-месечен срок е недопустимо.“

7. В чл. 26 , ал. 2 накрая се добавя „както и в други случаи, когато възникне опасност от употреба на оръжие за масово унищожение на територията на Република България“.

8. В чл. 30 , ал. 1 думите „компетентни органи“ се заменят с „органи, в рамките на своята компетентност“.

9. В § 1 от допълнителните разпоредби т. 1 и 2 се изменят така:

„1. „Тероризъм“ е всяко терористично престъпление по чл. 108а, ал.1 от Наказателния кодекс, както и престъпленията, свързани с терористични групи и организации по чл. 109, ал. 3 от Наказателния кодекс и деянията, свързани с терористична дейност, наказуеми по Наказателния кодекс.

2. „Терористичен акт“ е деянието по чл. 108а от НК, както и заплахата да се предприемат такива действия с цел да се създаде смут и страх в населението или да се заплаши, или да се принуди орган на властта, представител на обществеността или представител на чужда държава или на международна организация да извърши или да пропусне нещо в кръга на неговите функции.“

ВНОСИТЕЛИ: